

гото и силага и козытъ познаваше. Погледътъ на Олинеа бѣше погледъ на славей и на василискъ, толкози бѣше той дългъ и знаменателенъ. Но като са свѣсти най подирь отъ ужаса прострѣ сидената ржка къмъ египтянина и извика громогласно.

— Този мъртвецъ е убитъ съ насиліе. Дѣ е убиецътъ? Пристъпи, египтянине, пристъпи насамъ. Увѣренъ съмъ, както вѣрвамъ въ истиннаго бога, че ты си го убилъ.

Мрачното лице на египтянина исказа едно минутно измѣненіе отъ вътрешно безпокойствіе, но заеднажъ то ся преобърнж на гнѣвливо и сърдито. Въ туй време множеството очудено и оплачено отъ нечаянныя начинъ и отъ важността на обвиненіето запорѣща са бърже подбужданъ отъ голѣмо любопытство и са натрупа около двѣтъ главны лица на тѣзи сѣбна.

— Познавамъ, рече съ гордость Арбакъ, кой е обвинительтъ ми, и огаждамъ защо ма обвинява. Гражданы помпейскы, научете са, този е най голѣмыйтъ фанатикъ отъ назориньтъ или христіаньтъ както тѣ и да са наричатъ. Що е чудно ако въ яростното си лукавство той обвинява едного египтянина въ смъртъга на единъ свещеникъ на Изида, богынята египетска?

— Познаваме го! познаваме го лукавыя! извикахъ заеднажъ мнозина. Той е Олинеъ христіанинътъ, или по добръ безбожникътъ; той не припознава боговетъ.

— Млъкнете, братія, рече съ достолѣпіе Олинеъ, и чуйте ма. Убитыйтъ този свещеникъ на Изида бѣ преди малко пріелъ христіанството. Той откры на мене адскытъ престѣпленія и сатанинскытъ вѣлшебства на египтянина, обади ми шарлатанствата и лъжытъ на храма на Изида. Той бѣ въ положеніе да докаже туй предъ народа. Като чужденецъ въ Помпей той нито е зло сторилъ нькому, нито непріатели можеше да има! Кой другый бы желалъ смъртъга му, освѣнь онзи който са е боялъ отъ туй открыванье? а кой най много са е боялъ отъ туй ако не Арбакъ египтянинътъ?

— Чувате ли го? отговори другый, чувате ли го? той хулы! попытайте го ако вѣрва въ Изида.

— Ако вѣрвамъ въ демона! отговори Олинеъ съ доблестенъ энтузіазмъ.

Едно само са чу, едно възклицаніе отъ ужась по сичкото оуну множество. Той са не смути никакъ, защото бѣ приготвенъ за сѣкый бѣдствененъ случай и защото въ кипваньето на ревността му избѣгнж му благоразуміето.

— Назадъ, идолопоклонницы! извика той, бездыханьтъ тѣзи се-